

Sygnatura akt VI Ka 1066/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **10 maja 2022r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia SO Dariusz Prażmowski

Protokolant Natalia Skalik-Paś

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2022 r.

przy udziale Anny Postuły-Adamowicz - prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

sprawy **J. B. (B.)** ur. (...) w K.

syna Z. i M.

oskarżonego z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 września 2021 r. sygnatura akt III K 25/21

na mocy art. 437§ 1 kpk, art. 636 § 1 kpk i art. 624§1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 10 (dziesięć) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, zwalnia oskarżyciela posiłkowego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego obciążając wydatkami Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1066/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 10 ma21 września 2021 r. sygn. III K 25/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. **Ustalenie faktów w związku z dowodami**

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.		

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Obrazy przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów polegającą na przypisaniu oskarżonemu zamiaru co najmniej ewentualnego do udzielenia pomocy w popełnieniu przestępstwa podczas gdy obiektywna ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozwala na dokonanie takich ustaleń,</p> <p>Obrazy przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dowodów polegającą na uznaniu wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów tylko dlatego, że w ocenie Sądu stanowią one „nieudolną i pokrętną próbę uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej”, podczas gdy wyjaśnienia te nie stoją w sprzeczności ze zgromadzonym materiałem dowodowym i nie ma podstaw do uznania ich za niewiarygodne,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>Rażącej obrazę prawa materialnego, tj. art. 18 § 3 w zw. z art. 286 § 1 k.k. poprzez błędną wykładnię przepisów i w konsekwencji niewłaściwe ich zastosowanie sprowadzające się do uznania, iż oskarżony swoim zachowaniem zrealizował znamiona pomocnictwa do popełnienia oszustwa, podczas gdy zachowanie oskarżonego nie wypełniło znamion przestępstwa z art. 18 § 3 w zw. z art. 286 § 1 k.k.,</p> <p>Obrazy prawa materialnego, tj. art. 46 § 1 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie podczas gdy powstała szkoda nie była następstwem zachowania oskarżonego.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wywiedziona apelacja obrońcy oskarżonego jawi się jako polemika z prawidłową oceną dowodów.</p> <p>Zdaniem Sądu Okręgowego ocena materiału dowodowego przez Sąd nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne a konfrontując je z przeprowadzonymi dowodami trzeba stwierdzić, że dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów.</p> <p>Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego nie sposób uznać iżby oskarżony pozostawał nieświadomy do czego ma służyć rachunek bakowy założony przez oskarżonego.</p>		

Należy zauważyć dwie kwestie, po pierwsze z opinii biegłych lekarzy psychiatrów nie wynika by oskarżony miał tego rodzaju dysfunkcje natury psychicznej by nie rozumiał znaczenia swojego postępowania i swych działań. Z opinii wynika, iż nie jest osobą chorą psychicznie, nie jest otepiały intelektualnie. Biegli stwierdzili, iż w czasie popełnienia zarzucanego czynu mógł rozpoznać jego znacznie i pokierować swoim postępowaniem. Oskarżony nie prezentuje żadnego wytłumaczenia swojego zachwiania ani nie wskazuje motywów dla których miałby osobie postronnej przekazać dane zakładanego rachunku bankowego. Wiedzę i stan świadomości oskarżonego należy oceniać z punktu widzenia przeciętnego obywatela, o przeciętnym stanie wiedzy, zaś nie można przyjąć iż normalnym działaniem jest zakładanie rachunku bankowego dla zupełnie nieznannej osoby, bez żadnego racjonalnego wytłumaczenia. Nadto mieć na uwadze powszechne w prasie i mediach informacje dotyczące różnych sposobów wyłudzeń, przez przejęcie kontroli nad rachunkiem bankowym i dokonywanie różnych przelewów. Przecież tego typu informacje i ostrzeżenia są kierowane do osób tak potencjalnie pokrzywdzonych tymi działaniami, ale także stanowią informacje dla społeczeństwa w ogólnym zakresie, iż należy być ostrożnym w korzystaniu z systemu bankowego a przede wszystkim nie udostępniać swoich danych innym osobom. Nie sposób uznać, iż oskarżony zatem zupełnie bez powodu miałby przekazać innej osobie dane do założonego przez siebie rachunku bankowego, bez zupełnie żadnego

powodu i zupełnie nie zdając sobie sprawy, iż może on posłużyć do dokonania przez innego osoby przestępstwa oszustwa. Przecież wiedzą powszechną jest wykorzystywanie rachunków bankowych do kolejnych przelewów po to by ukryć pieniądze i wątek ten przewija się nawet w licznych filmach dotyczących oszustw. Do wiedzy powszechnej zatem należą elementy ostrzegające przed udostępnianiem innym osobom danych osobowych, a co dopiero danych rachunku bankowego, podobnie jak informacje o możliwości wykorzystania takich rachunków bankowych przy przestępstwach oszustwa.

Po drugie skoro oskarżony nie jest w stanie wskazać przyczyn dla jakich miałby innej osobie udostępnić dane założonego rachunku bankowego, a równocześnie nie ma żadnych danych iżby sam był wprowadzony w jakikolwiek błąd przy zakładaniu tego zatem należy uznać iż co najmniej godził się iż udostępnione przez niego dane rachunku bankowego mogą być wykorzystane przy dokonaniu przestępstw z wykorzystaniem tegoż rachunku bankowego czy to przestępstw oszustwa czy innych jak np. pranie brudnych pieniędzy. Nie sposób uznać iż stwierdzenie oskarżonego że nie pamięta żadnych okoliczności założenia rachunku bankowego miałyby być uznane za powód do uniewinnienia bowiem trudno uznać iż zawieranie tej umowy odbywało się w trakcie gdy oskarżony miałby być nieprzytomny czy nie mający kontaktu z rzeczywistością, skoro takowy stan nie jest widoczny na zdjęciach i nie sposób uwierzyć by w takim stanie oskarżonego byłaby

zawierana umowa przez pracownika banku.

Nie sposób uznać, iż ustalenie takie było dowolne czy nieoparte na materiale dowodowym bowiem odnosiło się do zasad doświadczenia życiowego i logiki zatem uznać należy, iż zarówno ocena dowodów, jak i subsumpcja ustalonego stanu faktycznego pod normę prawną jest prawidłowa.

Reasumując zdaniem Sądu Okręgowego ocena materiału dowodowego przez Sąd nie wykazuje błędów logicznych i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów. Nie ma żadnej reguły dowodowej, która nakazywałaby uwzględnienie tylko relacji korzystnych dla oskarżonego czy traktowanie wyjaśnień oskarżonego jako podstawowego źródła ustaleń faktycznych. Swobodna ocena dowodów jako jedna z naczelnych zasad prawa procesowego nakazuje, aby Sąd orzekający oceniał znaczenie, moc i wiarygodność materiału dowodowego w sprawie na podstawie wewnętrznego przekonania z uwzględnieniem wskazań wiedzy oraz doświadczenia życiowego, przy czym obowiązująca procedura karna nie przewiduje zasady wartościowania dowodów ani też prymatu dowodów korzystnych dla oskarżonego nad dowodami przemawiającymi na jego niekorzyść. W tym zakresie ciężar spoczywa właśnie na dyrektywie zawartej w przepisie art. 7 k.p.k., która określa reguły obowiązujące przy dokonywaniu oceny dowodów i przyjmowania ich za podstawę dokonywanych ustaleń (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 marca 1997r. sygnatura akt II KKN 159/96; Prok. i Pr. 1998/2/7).

<p>Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne a dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd dał wiarę i na których rozważania swe oparł. Nie doszło do obrazy prawa materialnego, w tym także w zakresie art. 46 § 1 k.k. bowiem skoro ustalono pomocnictwo oskarżonego w zakresie przestępstwa głównego to i szkoda wynikła z tegoż jest spowodowana działaniem oskarżonego choć w tym przypadku nie samym bezpośrednim działaniem lecz nie uniemożliwia to orzeczenia obowiązku naprawienia szkody (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 czerwca 2016 r., II AKa 89/16, LEX nr 2079201).</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku bowiem nie zachodzą przesłanki błędnej oceny dowodów i błędnych ustaleń faktycznych Sądu I instancji.</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>

niezasadny

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

Zarzut jest niezasadny.

Sąd I instancji w pisemnych motywach wyroku wskazał okoliczności, które miał na uwadze orzekając karę, a w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji właściwie określił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy oskarżonego i adekwatnie do tych kryteriów wymierzył karę. Można zrozumieć sytuację pokrzywdzonego który nie odzyskał pieniędzy jednak należy mieć na uwadze rolę oskarżonego, która była poboczna i brak podstaw do czynienia ustaleń iż oskarżony posiadał istotne informacje odnośnie samego przestępstwa czy też że jego rola była inna niż ustalona. Sam fakt, iż nie podał on danych innych osób które przestępstwa tego dokonały w ocenie Sądu Okręgowego nie stanowi podstaw do uznania, iż należałoby zasadniczo zmienić ocenę stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu. Ponadto z faktu iż nie podał on danych innych osób nie wynika iż rola oskarżonego była inna niż ustalona czyli dostawcy danych rachunku bankowego na który zostały przelane pieniądze pokrzywdzonego. Nie sposób uznawać iżby możliwe było wymuszenie dostarczenia informacji przez oskarżonego przez orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym i właśnie brak takiego ujawnienia danych

<p>innych osób uczestniczących w przestępstwie miała wyłącznie przemawiać za orzeczeniem kary o charakterze bezwzględny bowiem kłoci się to z podstawowymi zasadami wymiaru kary i jej zindywidualizowaniem.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględny chyba że ujawni dane osób biorących udział w przestępstwie co mogłoby uzasadniać ewentualne wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, ewentualnie uchylenia sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Brak podstaw do uwzględnienia wniosku w zakresie kary zasadniczej.</p> <p>Stopień winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego zostały prawidłowo uwzględnione przez Sąd I instancji. Nie ma podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>W sprawie nie ujawniły się okoliczności które poza granicami zaskarżenia i podniesionych zarzutów wymagałyby uwzględnienia z urzędu.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 10 września 2021 r. sygn. III K 25/21</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Ocena całości materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, poparta zasadami logiki i doświadczenia życiowego, uznana musi być za trafną i prowadzącą do poczynienia ustaleń faktycznych które zostały uznane za trafne. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne oraz przytoczył argumenty, którymi kierował się przy ocenie poszczególnych dowodów. Sąd I instancji właściwie wskazał na jakich dowodach oparł się czyniąc określone ustalenia faktyczne a dokonana przez Sąd I instancji rekonstrukcja zdarzenia i okoliczności przestępstwa nie wykazuje błędów i jest zgodna z przeprowadzonymi dowodami, którym Sąd dał wiarę i na których rozważania swe oparł. Zarówno ocena dowodów, jak i subsumpcja ustalonego stanu faktycznego pod normę prawną jest prawidłowa.</p> <p>Sąd I instancji właściwie również określił stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień winy oskarżonego i adekwatnie do tych kryteriów wymierzył karę.</p>	
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. <i>Koszty Procesu</i>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
Punkt 2	Oskarżony został obciążony kosztami postępowania odwoławczego, w części go dotyczącej, z uwagi na treść art. 636 § 1 k.p.k. Sąd uznał natomiast, iż mając na uwadze odniesioną przez pokrzywdzonego stratę zachodzą przesłanki do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych w części go dotyczącej, zaś wydatkami obciążył Skarb Państwa.

7. PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 10 października 2021 r. sygn. III K 25/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżyciel posiłkowy		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 10 września 2021 r. sygn. III K 25/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana